

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 710/2009

2009 m. rugpjūčio 5 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 889/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 834/2007 įgyvendinimo taisyklės, dėl išsamių ekologinės akvakultūros gyvūnų ir jūros dumblių gamybos taisyklių nustatymo

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2007 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo ir panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91⁽¹⁾, ypač į jo 11 straipsnį, 13 straipsnio 3 dalį, 15 straipsnio 2 dalį, 16 straipsnio 1 dalį ir 3 dalies a ir c punktus, 17 straipsnio 2 dalį, 18 straipsnio 5 dalį, 19 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą, 22 straipsnio 1 dalį, 28 straipsnio 6 dalį, 38 straipsnio a, b bei c punktus ir 40 straipsnį,

kadangi:

- (1) Reglamente (EB) Nr. 834/2007, visų pirma jo III antraštinėje dalyje, nustatyti pagrindiniai akvakultūros gyvūnų ir jūros dumblių gamybai keliami reikalavimai. Išsamios šių reikalavimų įgyvendinimo taisyklės turėtų būti nustatytos iš dalies keičiant Komisijos reglamentą (EB) Nr. 889/2008⁽²⁾, kuriuo nustatomos išsamios Reglamento (EB) Nr. 834/2007 įgyvendinimo taisyklės.
- (2) Komisijos komunikate Tarybai ir Europos Parlamentui „Europos akvakultūros tvaraus vystymosi strategija“⁽³⁾ pateikiama vizija, kaip šis sektorius turėtų vystytis per ateinančius dešimt metų, kad kaimo ir pakrančių vietovėse būtų sukurta stabili pramonė, kuri žuvininkystės pramonei pasiūlytų naujas galimybes produktų ir užimtumo prasme. Komunikate nurodytas ekologinės akvakultūros gamybos potencialas ir reikalavimas parengti jos normas bei kriterijus.
- (3) Siekiant užtikrinti bendrą supratimą, reikėtų papildyti ir pataisyti Reglamento (EB) Nr. 889/2008 2 straipsnyje nustatytas apibrėžtis, kad būtų išvengta dviprasmybių ir užtikrinta, kad ekologinės akvakultūros gyvūnų ir jūros dumblių gamybos taisyklės taikomos vienodai.

- (4) Auginant saugius aukštos kokybės produktus ir norint daryti kuo mažesnę poveikį vandens aplinkai, didelę reikšmę turi ekologiškų jūros dumblių ir akvakultūros gyvūnų auginimo plotas. Bendrijos vandens kokybės ir maisto teršalų teisės aktais, įskaitant 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus⁽⁴⁾, 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/56/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų jūrų aplinkosaugos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva)⁽⁵⁾, 2006 m. gruodžio 19 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1881/2006, nustatantį didžiausias leistinas tam tikrų teršalų maisto produktuose koncentracijas⁽⁶⁾, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentus (EB) Nr. 852/2004⁽⁷⁾, (EB) Nr. 853/2004⁽⁸⁾ ir (EB) Nr. 854/2004⁽⁹⁾, numatomi vandeniui keliami aplinkos apsaugos tikslai ir užtikrinama aukšta maisto kokybė. Todėl tikslinga parengti darnaus jūros dumblių ir akvakultūros gamybos valdymo planą, kuriame būtų nurodytos priemonės, pavyzdžiui, kaip mažinti atliekas.

- (5) 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyva 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo⁽¹⁰⁾, 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos⁽¹¹⁾ ir 1979 m. balandžio 2 d. Tarybos direktyva 79/409/EEB dėl laukinių paukščių apsaugos⁽¹²⁾ turėtų užtikrinti tinkamą sąveiką su aplinka, atsižvelgiant į tokios veiklos poveikį direktyvose 2000/60/EB ir 2000/56/EB vandeniui nustatytiems aplinkos apsaugos tikslams. Turėtų būti numatyta, kad reikia parengti poveikio aplinkai vertinimą, kuriame aprašoma, kaip geriausiai prisitaikyti prie supančios aplinkos ir sušvelninti galimą neigiamą poveikį. Turėtų būti atsižvelgta į tai, kad toks vertinimas padėtų užtikrinti, jog ekologinė jūros dumblių ir akvakultūros gyvūnų gamyba, kuri, palyginti su ekologine žemdirbyste, yra santykinai nauja veikla, yra ne tik priimtina aplinkosaugos požiūriu, bet ir, palyginti su kitomis galimybėmis, geriausiai atitinka plačius visuomenės interesus, yra tinkama aplinkosauginiu požiūriu ir tausojanti.

⁽¹⁾ OL L 189, 2007 7 20, p. 1.⁽²⁾ OL L 250, 2008 9 18, p. 1.⁽³⁾ COM(2002) 511, 2002 9 19.⁽⁴⁾ OL L 327, 2000 12 22, p. 1.⁽⁵⁾ OL L 164, 2008 6 25, p. 19.⁽⁶⁾ OL L 364, 2006 12 20, p. 5.⁽⁷⁾ OL L 139, 2004 4 30, p. 1.⁽⁸⁾ OL L 139, 2004 4 30, p. 55.⁽⁹⁾ OL L 139, 2004 4 30, p. 206.⁽¹⁰⁾ OL L 175, 1985 7 5, p. 40.⁽¹¹⁾ OL L 206, 1992 7 22, p. 7.⁽¹²⁾ OL L 103, 1979 4 25, p. 1.

- (6) Dėl to, kad vandenyje medžiagos tirpsta, reikia, kad ekologinės ir neekologinės akvakultūros gamybos vienetai būtų tinkamai atskirti; reikėtų nustatyti tinkamas atskyrimo priemones. Kadangi visoje Bendrijoje su gėlo vandens ir jūrų aplinka susijusios sąlygos yra labai įvairios, pageidautina, kad valstybių narių lygmeniu būtų nustatyti tinkami atstumai, nes, atsižvelgiant į tokios vandens aplinkos įvairumą, valstybės narės gali geriausiai tvarkyti atskyrimo reikalus.
- (7) Tam tikrais aspektais jūros dumblių auginimas gali turėti teigiamą poveikį, pavyzdžiui, šalinant maistingąsias medžiagas, gali sudaryti palankesnes sąlygas mišriajai žuivivai. Reikia stengtis nenualinti laukinių jūros dumblių lysvių, kad jie galėtų atsinaujinti ir būtų galima užtikrinti, kad tokių dumblių auginimas nedarys didelio poveikio vandens aplinkos būklei.
- (8) Valstybėms narėms vis labiau trūksta ekologiškų baltymingų augalų. Ekologiškų baltymingų pašarų importo taip pat nepakanka reikalavimams atitikti. Bendras ekologiškų baltymingų augalų auginimo plotas nepakankamai didelis, kad patenkintų ekologiškų baltymų poreikį, todėl reikėtų tam tikromis sąlygomis leisti naudoti baltymingus pašarus, gautus iš sklypų jau pirmaisiais perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio metais.
- (9) Dėl to, kad dar tik pradedama ekologiškai auginti akvakultūros gyvūnus, kol kas ekologiškų akvakultūros veislinių gyvūnų nėra užauginta pakankamai. Reikėtų numatyti, kad būtų galima tam tikromis sąlygomis naudoti neekologiškai užaugintus veislinius akvakultūros gyvūnus ir jų jaunikius.
- (10) Ekologiškai auginant akvakultūros gyvūnus turėtų būti užtikrintas konkrečioms gyvūnų rūšims būdingų poreikių tenkinimas. Šiuo atžvilgiu gyvūnų gerovės poreikiai turėtų būti tenkinami taikant tinkamą ūkininkavimo praktiką, valdymo sistemas ir atskyrimo sistemas. Reikėtų parengti nuostatas, kaip jūroje įrengti tinkamos konstrukcijos varžas ir tinklinius aptvarus, o sausumoje – auginimo sistemas. Siekiant sumažinti kenkėjų bei parazitų ir užtikrinti aukštą gyvūnų gerovės ir sveikatos lygį, reikėtų nustatyti didžiausią leistiną gyvūnų sulaikymo tankumą. Atsižvelgiant į tai, kad yra labai daug skirtingų, ypatingų poreikių turinčių rūšių, reikėtų nustatyti specialias nuostatas.
- (11) Dėl naujausių technikos laimėjimų auginant akvakultūros gyvūnus vis dažniau galima naudoti uždaras recirkuliacines sistemas, kurios priklausomos nuo išorinių priemonių ir suvartoja daug energijos, tačiau sudaro galimybes sumažinti atliekų išmetimą ir neleidžia gyvūnams ištrūkti. Laikantis principo, kad ekologinė gamyba turėtų būti kuo panašesnė į natūralią, ją vykdančios sistemos neturėtų būti naudojamos ekologinės gamybos vienuose, kol apie jas nebus įmanoma gauti daugiau informacijos. Išskirtiniais atvejais šias sistemas galima naudoti tik inkubatoriuose ir augyklose dėl jų specifinio auginimo proceso.
- (12) Bendrieji ekologinės gamybos principai, numatyti Reglamento (EB) Nr. 834/2007 4 ir 5 straipsniuose, grindžiami tinkamai rengiamais ir valdomais biologiniais procesais, pagrįstais ekologinėmis sistemomis, naudojant sistemos vidinius gamtos išteklius ir metodus, ir, ypač akvakultūros atveju, laikantis žuvų išteklių tausaus naudojimo principo. Šiuose straipsniuose taip pat numatytas principas, kad akvakultūros gamybos atveju turi būti palaikoma natūralių vandens ekosistemų biologinė įvairovė. Šie principai grindžiami rizikos įvertinimu ir prireikus atsargumo bei prevencinių priemonių naudojimu. Tuo tikslu turėtų būti išaiškinta, kad dirbtinis akvakultūros gyvūnų reprodukcijos skatinimas naudojant hormonus ir jų darinius nesuderinamas su ekologinės gamybos sąvoka ir tuo, kaip vartotojai suvokia ekologiškus akvakultūros produktus, ir todėl tokios medžiagos neturėtų būti naudojamos ekologinėje akvakultūroje.
- (13) Pašarai akvakultūros gyvūnams turėtų tenkinti jų mitybos poreikius, taip pat reikalaujama laikytis su sveikata susijusio reikalavimo neduoti gyvūnams pašarų, kurie gauti iš tos pačios rūšies gyvūnų, kaip nustatyta 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 999/2001, nustatančiame tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles⁽¹⁾. Todėl tikslinga nustatyti konkrečias nuostatas plėšriesiems ir neplėšriesiems akvakultūros gyvūnams.
- (14) Pageidautina, kad žaliavos ekologiškoms plėšriosioms žuvis ir vėžiagyviams šerti būtų gautos žuvų išteklių tausaus naudojimo būdu, kaip nurodyta Reglamento Nr. 834/2007 5 straipsnio o punkte ir apibrėžta 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausaus naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką⁽²⁾ 3 straipsnio e punkte arba jos turėtų būti šeriamos ekologiškais pašarais, gautais iš ekologinės akvakultūros. Dėl to, kad ekologinė akvakultūra ir tauti žuvininkystė dar tik pradedamos, gali pritrūkti ekologiškų pašarų arba pašarų, gautų žuvų išteklių tausaus naudojimo būdu, todėl reikėtų numatyti, kad galima naudoti neekologiškus pašarus, remiantis Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentu (EB) Nr. 1774/2002⁽³⁾, kuriame nustatytos sveikatos taisyklės žuvų kilmės medžiagoms, kurios gali būti naudojamos akvakultūroje, ir kuriame numatytas draudimas šerti auginamas žuvis tam tikromis medžiagomis, gautomis iš tos pačios rūšies auginamų žuvų.

⁽¹⁾ OL L 147, 2001 5 31, p. 1.

⁽²⁾ OL L 358, 2002 12 31, p. 59.

⁽³⁾ OL L 273, 2002 10 10, p. 1.

- (15) Auginant ekologinės akvakultūros gyvūnus ir jūros dumblius leidžiama tam tikras neekologiškas pašarines medžiagas, pašarų priedus ir perdirbimo pagalbinės priemonės naudoti aiškiai apibrėžtomis sąlygomis. Norint naudoti naujas medžiagas, reikėtų gauti leidimą pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 16 straipsnio 1 dalį. Remiantis *ad hoc* ekspertų grupės rekomendacija „Žuvų pašarai ir valymo medžiagos ekologiškai auginant jūros dumblius ir akvakultūros gyvūnus“⁽¹⁾, kurioje padaryta išvada, kad tas medžiagas, kurios jau įtrauktos į Reglamento (EB) Nr. 889/2008 V ir VI priedus ir kurias leista naudoti ekologinės gyvulininkystės gamyboje, turėtų būti leista naudoti ir ekologinės akvakultūros gamyboje, taip pat padaryta išvada, kad, jeigu tam tikros medžiagos būtinos tam tikroms žuvų rūšims, jos turėtų būti įtrauktos į to reglamento VI priedą.
- (16) Dvigeldžių moliuskų, kurie minta košdami vandenį, auginimas gali turėti teigiamą poveikį pakrantės vandens kokybei, nes taip šalinamos maistingosios medžiagos ir sudaromos palankesnės sąlygos mišriajai žuivivai. Turėtų būti nustatytos specialiosios moliuskų auginimo taisyklės atsižvelgiant į tai, kad jų nereikia papildomai šerti ir dėl to šiuo atžvilgiu poveikis aplinkai gali būti gerokai mažesnis negu kitų akvakultūros šakų.
- (17) Gyvūnų sveikatos valdymas turėtų būti visų pirma grindžiamas ligų profilaktika. Taikant veterinarinį gydymą, šiame reglamente numatytos priemonės neturėtų pažeisti 2006 m. spalio 24 d. Tarybos direktyvos 2006/88/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnams ir jų produktams, ir dėl tam tikrų vandens gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės⁽²⁾. Tam tikras gamybos įrangos ir įrengimų valymo, apsaugos nuo užsiteršimo ir dezinfekavimo medžiagas turėtų būti leista naudoti apibrėžtomis sąlygomis. Kai yra gyvūnų, dezinfekavimo medžiagas reikia naudoti itin atsargiai ir imtis priemonių, kad tai jiems nepakenktų. Norint naudoti tokias medžiagas, reikėtų gauti leidimą pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 16 straipsnio 1 dalį. Remiantis *ad-hoc* ekspertų grupės rekomendacija tokios medžiagos turėtų būti išvardytos priede.
- (18) Reikėtų nustatyti specialiąsias veterinarinio gydymo taisykles, kuriose būtų eilės tvarka išvardytos įvairios gydymo rūšys ir ribojamas alopatinio gydymo dažnumas.
- (19) Ruošiant gabenimui ir gabenant gyvas žuvis reikia imtis atsargumo priemonių, kad būtų atsižvelgta į jų fiziologinius poreikius.
- (20) Pereinant prie ekologinės gamybos reikia per nustatytą laikotarpį įgyvendinti visus ekologinei gamybai keliamus reikalavimus. Priklausomai nuo ankstesnių gamybos sistemų turėtų būti nustatyti konkretūs perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiai.
- (21) Paaikškėjo, kad tam tikruose Reglamento (EB) Nr. 889/2007 prieduose yra klaidų. Reikėtų imtis priemonių šioms klaidoms ištaisyti.
- (22) Reikėtų nustatyti specifinius kontrolės reikalavimus, kuriais būtų atsižvelgta į akvakultūros ypatumus.
- (23) Siekiant palengvinti valdų, kuriose jau dabar auginama ekologiškai pagal nacionalinius ar privačius standartus, perėjimą prie naujųjų Bendrijos taisyklių, reikėtų nustatyti tam tikras pereinamojo laikotarpio priemones.
- (24) Ekologinė akvakultūra yra santykinai nauja ekologinės gamybos sritis, palyginti su ekologiniu žemės ūkiu, kur ūkių lygmeniu jau sukaupta daug patirties. Kadangi vartotojų susidomėjimas ekologiškais akvakultūros produktais didėja, tikėtina, kad vis daugiau akvakultūros gamybos vienetų pereis prie ekologinės gamybos. Dėl to netrukus bus įgyta daugiau patirties ir techninių žinių. Be to, tikimasi, kad atlikus planuojamus tyrimus bus gauta naujų žinių, visų pirma apie atskyrimo sistemas, neekologinių pašarų sudedamųjų dalių poreikį ar tam tikrų rūšių gyvūnų suleidimo tankumą. Gamybos taisyklėse turėtų būti kreipiamas dėmesys į naujas žinias ir technikos laimėjimus – tai padėtų vystyti ekologinę akvakultūrą. Todėl reikėtų parengti nuostatą, pagal kurią galiojančius teisės aktus būtų galima peržiūrėti ir prireikus pakeisti.
- (25) Todėl Reglamentas (EB) Nr. 889/2008 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas.
- (26) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Ekologinės gamybos reguliavimo komiteto nuomonę.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 889/2008 iš dalies keičiamas taip:

1) 1 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Šis reglamentas netaikomas:

a) gyvūnų rūšims, išskyrus nurodytas 7 straipsnyje; ir

b) akvakultūros gyvūnams, išskyrus nurodytus 25a straipsnyje.

⁽¹⁾ *Ad hoc* ekspertų grupės rekomendacija „Žuvų pašarai ir valymo medžiagos ekologiškai auginant jūros dumblius ir akvakultūros gyvūnus“, 2008 11 20, www.organic-farming.europa.eu

⁽²⁾ OL L 328, 2006 11 24, p. 14.

Tačiau II, III ir IV antraštinės dalys *mutatis mutandis* taikomos šiems produktams tol, kol remiantis Reglamentu (EB) Nr. 834/2007 bus nustatytos išsamios šių produktų gamybos taisyklės.“

2) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) f punktas pakeičiamas šiuo tekstu:

„f) gamybos vienetas – visas gamybos sektoriuje naudojamas turtas, kaip antai gamybinės patalpos, žemės sklypai, ganyklos, diendaržiai, gyvūnų laikymo pastatai, žuvininkystės tvenkiniai, jūros dumblių arba akvakultūros gyvūnų atskyrimo sistemos, kranto arba jūros dugno plotai, kuriuose leidžiama vykdyti akvakultūros veiklą, augalų, augalininkystės, jūros dumblių ir gyvulininkystės produktų, žaliavų ir bet kokių su šiuo konkrečiu gamybos sektoriumi susijusių pagalbinių priemonių laikymo patalpos;“

b) po i punkto įterpiami šie punktai:

„j) uždaras recirkuliacinis akvakultūros įrenginys – akvakultūros, vykdomos uždaroje aplinkoje ant žemės arba laive, įrenginys, kuriame vyksta vandens recirkuliacija, ir kuris veikia tik gaudamas nuolatinę energiją iš išorės, reikalingą akvakultūros gyvūnų aplinkai stabilizuoti;

k) atsinaujinančių išteklių energija – energija, gaunama iš atsinaujinančių neišskastinių energijos išteklių: vėjo, saulės, geoterminių reiškinių, bangų, potvynių, hidroelektrinių, sąvartynų dujų, nuotekų valymo įrenginių dujų ir biodujų;

l) inkubatorius – vieta, kur akvakultūros gyvūnai, visų pirma žuvis, moliuskai ir vėžiagyviai veisiami, išsiriti ir auginami ankstyvuojų gyvenimo etapu;

m) augykla – vieta, kur taikoma po inkubavimo ir prieš užaugimą einančio tarpinio etapo auginimo sistema. Paauginimo etapas baigiasi pasibaigus pirmajam auginimo ciklo trečdaliui, išskyrus tuos atvejus, kai auginami tokių rūšių gyvūnai, kurie turi pereiti virtimo ritualiais etapą;

n) tarša – kai taikoma akvakultūros ir jūros dumblių auginimui, – tiesioginis arba netiesioginis medžiagų ar energijos pateikimas į vandens aplinką, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/56/EB (*) ir 2000/60/EB (**), vandenyse, kuriuose jos atitinkamai taikomos;

o) mišrioji žuvivaisa – kai taikoma akvakultūros ir jūros dumblių auginimui, – dviejų ar daugiau paprastai skirtingų mitybos lygmenų rūšių auginimas tame pačiame kultūros vienetė;

p) auginimo ciklas – kai taikoma akvakultūros ir jūros dumblių auginimui – akvakultūros gyvūno arba jūros dumblių gyvenimo trukmė nuo ankstyviausio gyvenimo etapo iki jų surinkimo;

q) vietoje auginamos rūšys – kai taikoma akvakultūros ir jūros dumblių auginimui – rūšys, kurios pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 708/2007 (***) nėra nei svetimos, nei nevietinės; Reglamento (EB) Nr. 708/2007 IV priede išvardytas rūšis galima laikyti vietoje auginamomis rūšimis;

r) suleidimo tankumas – kai taikoma akvakultūrai, – gyvasis gyvūnų svoris viename kubiniame metre vandens bet kuriuo auginimo etapo metu, kai taikoma plekšniažuvėms ir krevetėms – svoris viename kvadratiname metre paviršiaus.

(*) OL L 164, 2008 6 25, p. 19.

(**) OL L 327, 2000 12 22, p. 1.

(***) OL L 168, 2007 6 28, p. 1.“

3) II antraštinėje dalyje įterpiamas šis 1a skyrius:

„1a SKYRIUS

Jūros dumblių gamyba

6a straipsnis

Taikymo sritis

Šiame skyriuje nustatomos išsamios jūros dumblių rinkimo ir auginimo taisyklės. Jos taikomos *mutatis mutandis* visų daugialąsčių jūrų dumblių arba fitoplanktono ir vienaląsčių dumblių, kurie vėliau bus naudojami kaip akvakultūros gyvūnų pašaras, produkcijai.

6b straipsnis

Vandens terpės tinkamumas ir darnaus valdymo planas

1. Veikla vykdoma tokiose vietose, kurios nėra užterštos produktais arba medžiagomis, kurių negalima naudoti ekologinėje gamyboje, arba teršalais, kurie pakenktų produktų ekologiškumui.

2. Ekologinės ir neekologinės gamybos vienetai tinkamai atskiriami. Tokios atskyrimo priemonės taikomos atsižvelgiant į natūralią aplinką, atskiras vandens tiekimo sistemas, atstumus, potvynių sroves ir į tai, ar ekologinės gamybos vienetas yra įrengtas prieš srovę ar pasroviui. Valstybių narių institucijos gali nustatyti vietas arba teritorijas, kurios, jų nuomone, netinkamos ekologiškai akvakultūrai arba jūros dumblių rinkimui, o taip pat jos gali nustatyti mažiausius atstumus tarp ekologinės gamybos vienetų ir neekologinės gamybos vienetų.

Nustačiusios mažiausius atstumus, valstybės narės pateikia šią informaciją ūkio subjektams, kitoms valstybėms narėms ir Komisijai.

3. Reikia atlikti gamybos vieneto apimtims proporcingą visų naujos ekologinės gamybos veiklos, kurią vykdoma pagaminama daugiau kaip 20 tonų akvakultūros produktų per metus, poveikio aplinkai vertinimą, kad būtų galima išsiaiškinti, kokia gamybos vieneto būklė, kokia jo artimiausia aplinka bei tikėtinas jo veiklos poveikis aplinkai. Ūkio subjektas poveikio aplinkai vertinimą pateikia kontrolės įstaigai arba kontrolės institucijai. Poveikio aplinkai vertinimo turinys turi būti grindžiamas Tarybos direktyvos 85/337/EEB (*) IV priedu. Jeigu gamybos vienetą jau atliktas lygiavertis vertinimas, jį leidžiama naudoti šiuo tikslu.

4. Ūkio subjektas turi pateikti gamybos vieneto apimtims proporcingą akvakultūros ir jūros dumblių rinkimo darnaus valdymo planą.

Planas atnaujinamas kasmet, jame išsamiai apibūdinamas veiklos poveikis aplinkai bei būtinas atlikti aplinkos monitoringas ir išvardijamos priemonės, kurių reikia imtis tam, kad būtų sumažintas neigiamas poveikis vandens ir sausumos aplinkai, įskaitant, kai taikoma, per vieną auginimo ciklą arba per metus į aplinką išmetamą maistingųjų medžiagų kiekį. Plane registruojami techninės įrangos priežiūros ir taisymo atvejai.

5. Akvakultūros ir jūros dumblių gamybos verslu užsiimančys ūkio subjektai pirmenybę teikia atsinaujinančių išteklių energijai ir perdirba medžiagas, o į darnaus valdymo planą įtraukia atliekų mažinimo grafiką, kuris pradedamas taikyti pradėjus vykdyti veiklą. Kai įmanoma, liekamoji šiluma pateisinama tik jei ji gauta iš atsinaujinančių išteklių energijos.

6. Prieš pradedant rinkti jūros dumblius, reikia atlikti vienkartinį jų biomasės apskaičiavimą.

6c straipsnis

Tausus laukinių jūros dumblių rinkimas

1. Gamybos vienetą arba patalpose laikomi apskaitos dokumentai, kurie leidžia ūkio subjektams nustatyti, o

kontrolės institucijai arba kontrolės įstaigai patikrinti, ar asmenys, kurie surinko jūros dumblius, pristatė tik pagal Reglamentą (EB) Nr. 834/2007 išaugintus laukinius jūrų dumblius.

2. Jūros dumbliai renkami taip, kad dėl surinkto kiekio vandens aplinkai nebūtų padaryta didelė žala. Siekiant užtikrinti, kad jūros dumbliai galėtų regeneruoti, imamasi priemonių, kaip antai nustatyti jūros dumblių rinkimo metodą, mažiausią renkamų dumblių dydį, amžių, dauginimosi ciklus arba nerenkamų jūros dumblių dydį.

3. Jei jūros dumbliai surenkami bendro naudojimo arba bendrame plote, pateikiami patvirtinamieji dokumentai, kad visi surinkti jūros dumbliai atitinka šio reglamento reikalavimus.

4. Dėl 73b straipsnio 2 dalies b ir c punktų šiuose įrašuose turi būti pateikiami įrodymai apie darnų valdymą ir tai, kad plotams, kuriuose buvo renkami jūros dumbliai, nepadarytas ilgalaikis poveikis.

6d straipsnis

Jūros dumblių auginimas

1. Auginant jūros dumblius jūroje, naudojamos tik natūraliai aplinkoje esančios maistingosios medžiagos arba maistingosios medžiagos, gautos iš ekologinės akvakultūros gyvūnų gamybos, pageidautina esančios netoliese ir sudarančios mišriosios žuvivaisos sistemos dalį.

2. Sausumoje įrengtuose įrenginiuose, kuriuose naudojami išoriniai maitinimo šaltiniai, maistingųjų medžiagų kiekis nuotekose patikrinus yra toks pats arba mažesnis negu ištekančiame vandenyje. Galima naudoti tik I priede išvardytas augalinės arba mineralinės kilmės maistingąsias medžiagas.

3. Kultūrų tankumas arba veiklos intensyvumas yra registruojami; išlaikoma nepažeista vandens aplinka užtikrinant, kad nevirsijamas didžiausias leistinas jūros dumblių kiekis, kurį auginant nedaromas neigiamas poveikis aplinkai.

4. Kai įmanoma, dumbliams auginti naudojamos virvės ir kita įranga naudojamos pakartotinai arba perdirbamos.

6e straipsnis

Apsaugos nuo užsiteršimo priemonės ir gamybos įrangos bei įrengimų valymas

1. Biologinės kilmės nešvarumai, kuriais gali apaugti konstrukcijos, šalinami tik fizinėmis priemonėmis arba rankomis ir, jei tinka, sugrąžinami į jūrą pakankamai toli nuo ūkio.

2. Įranga bei įrengimai valomi naudojant fizines arba mechanines priemones. Jeigu to nepakanka, galima naudoti tik VII priedo 2 skirsnyje išvardytas medžiagas.

(*) OL L 175, 1985 7 5, p. 40.“

4) 21 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Iki 20 % viso vidutinio pašarų, kuriais šeriami gyvūnai, kiekio gali sudaryti pašarai, gaunami gyvūnus ganant daugiametėse ganyklose arba šienaujant daugiametinių pašarų arba baltymingų augalų sklypuose, kurie užsėti ekologinės gamybos sąlygomis pirmaisiais perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio metais, jeigu tie sklypai yra tos pačios valdos dalis ir per pastaruosius penkerius metus nebuvo tos valdos ekologinės gamybos vieneto dalis. Naudojant perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio pašarus ir pirmaisiais perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio metais užaugintus pašarus, visa abiejų pašarų procentinė dalis juos sudėjus neviršija 1 dalyje nustatytų didžiausių procentinių dalių.“

5) II antraštinėje dalyje įterpiamas šis 2a skyrius:

„2a SKYRIUS

Akvakultūros gyvūnų gamyba

1 skirsnis

Bendrosios taisyklės

25a straipsnis

Taikymo sritis

Šiame skyriuje nustatomos išsamios XIIIa priede išvardytų žuvų, vėžiagyvių, dygiaodžių ir moliuskų rūšių auginimo taisyklės.

Jos taikomos *mutatis mutandis* zooplanktonui, mikroskopiniams vėžiagyviams, žiuželiniams, kirmėlėms ir kitiems gyvūnams, kurie naudojami kaip pašaras vandenyje auginamiems gyvūnams.

25b straipsnis

Vandens terpės tinkamumas ir darnaus valdymo planas

1. Šiam skyriui taikomos 6b straipsnio 1–5 dalių nuostatos.

2. Apsaugos ir prevencinės priemonės, kurių imamasi kovojant su plėšriosiomis rūšimis pagal Tarybos direktyvą 92/43/EEB (*) ir nacionalines taisykles, įtraukiamos į darnaus valdymo planą.

3. Kaimynystėje įsikūrę ūkio subjektai, kai taikoma, tarpusavyje derina rengiamus valdymo planus ir turi būti galima patikrinti, ar jie juos derino.

4. Kai akvakultūros gyvūnai auginami žuvininkystės tvenkiniuose, vandens talpyklose arba kanaluose, ūkiuose įrengiamos natūralios filtruojamosios lysvės, nusodinimo tvenkiniai, biologiniai arba mechaniniai filtrai, kad būtų galima surinkti maistingųjų medžiagų atliekas, arba ūkiuose naudojami jūros dumbliai ir (arba) gyvūnai (dvigeldžiai moliuskai ir dumbliai), kurie padeda gerinti nuotekų kokybę. Kai taikoma, reguliariai atliekamas nuotekų monitoringas.

25c straipsnis

Paralelinė ekologiškų ir neekologiškų akvakultūros gyvūnų gamyba

1. Kompetentinga institucija gali leisti tos pačios valdos inkubatoriuose ir augeklose auginti ekologiškus ir neekologiškus jauniklius, jei šie vienetai yra aiškiai fiziškai atskirti ir yra įrengta atskira vandens tiekimo sistema.

2. Suaugusių gyvūnų gamybos atveju kompetentinga institucija gali leisti toje pačioje valdoje įrengti akvakultūros gyvūnų ekologinės ir neekologinės gamybos vienetus, jei laikomasi šio reglamento 6b straipsnio 2 dalies ir jei juose vykdomi skirtingi gamybos etapai ir skirtingi akvakultūros gyvūnų priežiūros etapai.

3. Ūkio subjektai laiko šiame straipsnyje minimų nuostatų naudojimą patvirtinančius dokumentus.

2 skirsnis

Akvakultūros gyvūnų kilmė

25d straipsnis

Ekologiškai auginamų akvakultūros gyvūnų kilmė

1. Naudojamos vietoje auginamos rūšys, o jų veisimo tikslas – geriau prie auginimo sąlygų prisitaikiusios veislės, kurios yra sveikos ir sudaro sąlygas gerai panaudoti pašarų išteklius. Patvirtinamieji dokumentai apie jų kilmę ir apdorojimą pateikiami kontrolės įstaigai arba kontrolės institucijai.

2. Pasirenkamos tos rūšys, kurios gali būti auginamos nedarant didelės žalos laukinių gyvūnų ištekliais.

25e straipsnis

Neekologiškai auginamų akvakultūros gyvūnų kilmė ir laikymas

1. Jei nepakanka ekologiškai augintų akvakultūros gyvūnų, veisimo tikslais arba siekiant pagerinti išteklų genetines savybes į valdą galima atgabenti sugautus laukinius arba neekologiškai augintus akvakultūros gyvūnus. Prieš panaudojant juos veisimui, šie gyvūnai laikomi ekologinės gamybos sąlygomis bent tris mėnesius.

2. Jei nepakanka ekologiškai augintų akvakultūros gyvūnų jauniklių, auginimo tikslais į valdą galima atgabenti neekologiškai augintų akvakultūros gyvūnų jauniklių. Bent paskutiniuosius du auginimo ciklo trečdalius gyvūnai laikomi ekologinės gamybos sąlygomis.

3. Į ūkį pristatomų neekologiškai augintų akvakultūros gyvūnų jauniklių didžiausia procentinė dalis yra: 80 % iki 2011 m. gruodžio 31 d., 50 % iki 2013 m. gruodžio 31 d., ir 0 % iki 2015 m. gruodžio 31 d.

4. Laukinių akvakultūros gyvūnų jauniklius rinkti auginimo tikslais galima tik šiais atvejais:

- a) kai pildant tvenkinius į atskyrimo sistemas ir aptvarus natūraliai įplaukia žuvų ar vėžiagyvių lervų ir jauniklių;
- b) galima rinkti europinius stiklinius unguriukus, jei toje vietovėje yra patvirtintas ungurių valdymo planas, o dirbtinė ungurių reprodukcija vis dar nevykdoma.

3 skirsnis

Akvakultūros gyvūnų auginimo praktika

25f straipsnis

Bendrosios akvakultūros gyvūnų auginimo taisyklės

1. Aplinka auginamiems akvakultūros gyvūnams sudaroma tokia, kad, atsižvelgiant į jų rūšiai būdingus poreikius, akvakultūros gyvūnai:

- a) turi pakankamai gerai savijautai būtinos vietos;
- b) yra laikomi geros kokybės vandenyje, kuriame pakanka deguonies; ir
- c) yra laikomi tokioje temperatūroje ir tokioje šviesoje, kurios reikalingos atsižvelgiant į tos rūšies poreikius ir į geografinę padėtį;
- d) gėlavandenių žuvų auginimo aplinkos dugnas yra kuo panašesnis į dugną natūraliomis sąlygomis;
- e) auginant karpius, dugnas yra natūralus gruntas.

2. Atskirų rūšių arba rūšių grupių suleidimo tankumas nustatytas XIIIa priede. Tam, kad būtų stebimas suleidimo tankumo poveikis auginamų žuvų gerovei, stebima žuvų būklė (pvz., pelekų sužalojimai ir kiti sužeidimai, augimo

tempas, elgsena ir bendra sveikatos būklė) ir vandens kokybė.

3. Vandenyje esančios atskyrimo sistemos projektuojamos ir konstruojamos taip, kad vandens srauto greitis ir fiziniai bei cheminiai parametrai užtikrintų gyvūnų sveikatą bei gerovę ir tenkintų jų elgsenos poreikius.

4. Atskyrimo sistemos projektuojamos, įrengiamos ir veikia taip, kad būtų sumažinta gyvūnų ištrūkimo rizika.

5. Ištrūkus žuviai arba vėžiagyviui reikia imtis atitinkamų veiksmų, kad būtų sumažintas poveikis vietos ekosistemai, jei tinka, juos vėl reikia sugauti. Išlaikomi patvirtinamieji dokumentai.

25g straipsnis

Vandens atskyrimo sistemoms taikomos specialiosios taisyklės

1. Akvakultūros gyvūnams auginti draudžiama naudoti uždarus recirkuliacinius akvakultūros įrenginius, išskyrus inkubatorius ir augyklas arba, jei auginamos ekologiškam pašarui skirtos rūšys.

2. Sausumoje įrengti auginimo vienetai atitinka šiuos reikalavimus:

- a) įmanoma stebėti ir kontroliuoti tekančio vandens sistemomis tekančio vandens srautą ir įtekančio bei ištekančio vandens kokybę;
- b) natūrali augmenija sudaro bent penkis procentus perimetro (sausumos ir vandens lietimosi linijos ilgio).

3. Jūroje įrengtos atskyrimo sistemos:

- a) įrengiamos ten, kur vandens srovė, gylis ir vandens masės pasikeitimo greitis yra pakankami, kad kuo labiau sumažintų poveikį jūros dugnui ir jas supančiam vandens telkiniui;
- b) turi turėti įrengtas varžas, kurios turi būti tinkamo dizaino ir konstrukcijos, be to, jos turi būti eksploatuojamos toje aplinkoje, kur vykdoma veikla.

4. Tik inkubatoriuose ir augyklose leidžiama vandenį šildyti arba aušinti dirbtiniu būdu. Vandeniui šildyti arba aušinti visuose auginimo etapuose galima naudoti vandenį iš natūralių gręžinių.

25h straipsnis

Akvakultūros gyvūnų laikymo ir priežiūros sąlygos

1. Kad būtų išvengta su priežiūra susijusių akvakultūros gyvūnų streso ir fizinių sužalojimų, jie liečiami kuo mažiau, labai atsargiai, naudojant tinkamą įrangą ir tvarką. Veisliniai vandens gyvūnai liečiami taip, kad patirtų kuo mažiau fizinių sužalojimų ir streso, tam tikrais atvejais taikant anestetiją. Jų rūšiavimas atliekamas kuo rečiau ir laikantis žuvų gerovės reikalavimų.

2. Dirbtiniam apšvietimui taikomi šie apribojimai:

- a) siekiant pailginti natūralią dienos trukmę, dirbtinis apšvietimas naudojamas ne ilgiau kaip ilgiausia leistina trukmė, kuri nustatoma atsižvelgiant į etologinius poreikius, geografinės sąlygas ir bendrą auginamų gyvūnų sveikatos būklę; ši ilgiausia leistina trukmė neviršija 16 valandų per parą, išskyrus tuos atvejus, kai toks apšvietimas naudojamas reprodukcijos tikslais;
- b) įjungiant ar išjungiant šviesą vengiama staigių šviesos intensyvumo pokyčių; tam naudojamos lempos, kurių ryškumą galima reguliuoti, arba foninis apšvietimas.

3. Aeracija, siekiant užtikrinti gyvūnų gerovę ir sveikatą, leidžiama su sąlyga, kad mechaniniams aeratoriams energija būtų tiekiamą iš, pageidautina, atsinaujinančių šaltinių.

Visi šie atvejai turi būti registruojami akvakultūros gamybos įrašuose.

4. Deguonį leidžiama naudoti tik jei tai susiję su gyvūnų sveikatos reikalavimų užtikrinimu ir svarbiais auginimo ar gabenimo etapais šiais atvejais:

- a) išskirtiniais atvejais pakilus temperatūrai, nukritus atmosferos slėgiui arba atsitiktinės taršos atveju;
- b) retkarčiais vykdant išteklį laikymo ir priežiūros procedūras, pavyzdžiui, imant mėginius ir rūšiuojant;
- c) tam, kad būtų užtikrinta, jog ūkyje auginami gyvūnai išgyvens.

Išlaikomi patvirtinamieji dokumentai.

5. Taikomas toks skerdimo būdas, kad žuvis iškart prarastų sąmonę ir nejaustų skausmo. Pasirenkant tinkamiausią skerdimo būdą reikia atsižvelgti į žuvų dydį, rūšis ir gamybos vietas.

4 skirsnis

Veisimas

25i straipsnis

Draudimas naudoti hormonus

Hormonus ir jų darinius naudoti draudžiama.

5 skirsnis

Žuvų, vėžiagyvių ir dygiaodžių pašarai

25j straipsnis

Pašarams taikomos bendrosios taisyklės

Šėrimo tvarka nustatoma atsižvelgiant į šiuos prioritetus:

- a) gyvūnų sveikatą;
- b) aukštą produkto kokybę, įskaitant jo maistinę sudėtį, taip užtikrinant aukštą galutinio valgomąjo produkto kokybę;
- c) nedidelį poveikį aplinkai.

25k straipsnis

Plėšriųjų akvakultūros gyvūnų pašarams taikomos specialiosios taisyklės

1. Plėšrieji akvakultūros gyvūnai šeriami pirmenybę teikiant:

- a) iš akvakultūros gautiems ekologiškų pašarų produktams;
- b) žuvų miltams ir žuvų taukams iš ekologinės akvakultūros likučių;
- c) žuvų miltams ir žuvų taukams bei žuvų kilmės sudedamosioms dalims iš tausiai žvejojant sugautos žmonėms vartoti skirtos žuvies likučių;
- d) V priede išvardytoms augalinės ir gyvulinės kilmės ekologiškoms pašarų žaliavoms, jei laikomasi tame priede nustatytų apribojimų.

2. Jei 1 dalyje minėtų pašarų nėra, pereinamuoju laikotarpiu, iki 2014 m. gruodžio 31 d., galima naudoti žuvų miltus ir žuvų taukus iš neekologinės akvakultūros likučių arba žmonėms vartoti skirtos žuvies likučių. Tokios pašarinės žaliavos sudaro ne daugiau kaip 30 % dienos raciono.

3. Ekologiški augaliniai produktai gali sudaryti ne daugiau kaip 60 % pašarų raciono.

4. Lašišų ir upėtakių racione, neviršijant kiekio, reikalingo jų fiziologiniams poreikiams tenkinti, gali būti astaksantino, gauto visų pirma iš ekologiškų šaltinių, tokių kaip ekologiškų vėžiagyvių kiautai. Jei ekologiškų šaltinių nėra, galima naudoti astaksantiną iš natūralių šaltinių, tokių kaip *Phaffia* mielių preparatas.

25l straipsnis

Tam tikrų akvakultūros gyvūnų pašarams taikomos specialiosios taisyklės

1. XIIIa priedo 6, 7 ir 9 skirsniuose nurodytos akvakultūros gyvūnų rūšys šeriamos natūraliai tvenkiniuose ir ežeruose esančiais pašarais.

2. Jei 1 dalyje nurodytų natūralių pašarų išteklių nepakanka, galima naudoti ekologišką augalinės kilmės pašarą, pageidautina, išaugintą tame pačiame ūkyje. Ūkio subjektai laiko papildomų pašarų naudojimo poreikį patvirtinančius dokumentus.

3. Jei natūralūs pašarai papildomi pagal 2 dalį, 7 skirsnyje minimų rūšių žuvų ir 9 skirsnyje minimų siamo šamų (*Pangasius spp.*) pašarų raciono dalį gali sudaryti ne daugiau kaip 10 % žuvų miltų arba žuvų taukų, gautų tausojančios žuvininkystės būdu.

25m straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 834/2007 15 straipsnio 1 dalies d punkto iii papunktyje nurodyti produktai ir medžiagos

1. Ekologinėje akvakultūroje galima naudoti tik V priede išvardytas gyvūninės ir mineralinės kilmės pašarines medžiagas.

2. Pašarų priedai, tam tikri gyvūnams šerti naudojami produktai ir perdirbimo pagalbinės priemonės gali būti naudojami tik jei jie išvardyti VI priede ir laikomasi tame priede nustatytų apribojimų.

6 skirsnis

Moliuskams taikomos specialiosios taisyklės

25n straipsnis

Auginimo plotas

1. Dvigeldžius moliuskus galima auginti tame pačiame vandens plote kaip ir ekologiškas žuvis ir jūros dumblius mišriosios žuvivaisos sistemoje ir apie tai reikia įrašyti darnaus valdymo plane. Užsiimant mišriąja žuvivaisa dvigeldžius moliuskus taip pat galima auginti kartu su pilvakojais moliuskais, pavyzdžiui, krantinėmis sraigėmis.

2. Dvigeldžiai moliuskai ekologiškai auginami plotuose, kurių ribos pažymėtos poliais, plūdurais ar kitais aiškiais ženklais ir, atitinkamai, izoliuojami tinkliniais maišais, varžomis ar kitokiomis žmogaus pagamintomis priemonėmis.

3. Ekologiniai moliuskų ūkiai kuo labiau mažina saugotinoms rūšims kylantį pavojų. Jeigu apsaugoti nuo plėšrių rūšių naudojami tinklai, jie turi būti tokie, kad nesužalotų nardančių paukščių.

25o straipsnis

Kiaušinių kilmė

1. Jeigu nedaroma didelė žala aplinkai ir jei leidžiama pagal vietos teisės aktus, galima naudoti dvigeldžių moliuskų kiaušinius ne iš gamybos vieneto, jei jie surinkti iš:

a) moliuskų kolonijų lysvių, kur jie veikiausiai neišgyventų per žiemą, arba kurių yra daugiau negu reikalaujama, arba

b) natūralių moliuskų kiaušinių kolonijų ant rinktuvų.

Laikomi įrašai apie tai, kaip, kur ir kada surinkti laukinių dvigeldžių moliuskų kiaušiniai, kad būtų galima atsekti plotą, kur jie buvo surinkti.

Tačiau neekologiškų dvigeldžių moliuskų kiaušinius iš inkubatorių galima pristatyti į ekologinės gamybos vienetus neviršijant šių didžiausių procentinių dalių: 80 % iki 2011 m. gruodžio 31 d., 50 % iki 2013 gruodžio 31 d. ir 0 % iki 2015 gruodžio 31 d.

2. Kad didžiosios austrės (*Crassostrea gigas*) natūralioje aplinkoje nerštų kuo rečiau, pirmenybė teikiama selektyviai veisiamoms austrėms.

25p straipsnis

Laikymo ir priežiūros sąlygos

1. Moliuskų suleidimo tankumas neviršija neekologiniu būdu toje vietovėje auginamų moliuskų tankumo. Pakeitimai, susiję su rūšiavimu, retinimu ir suleidimo tankumo reguliavimu, atliekami atsižvelgiant į biomasę ir siekiant užtikrinti gyvūnų gerovę ir aukštą produkto kokybę.

2. Biologinės kilmės nešvarumai, kuriais gali apaugti konstrukcijos, šalinami fizinėmis priemonėmis arba rankomis ir, jei tinka, sugrąžinami į jūrą pakankamai toli nuo moliuskų ūkių. Auginimo ciklo metu moliuskus vieną kartą galima apdoroti kalkių tirpalu tam, kad būtų galima kovoti su kartu augančiais organizmais.

25q straipsnis

Auginimo taisyklės

1. Ekologiškai auginti midijas leidžiama ant lynų, taip pat galima taikyti kitus XIIIa priedo 8 skirsnyje išvardytus metodus.

2. Moliuskus leidžiama auginti ant dugno, tik jeigu rinkimo ir auginimo plotuose nedaromas didelis poveikis aplinkai. Įrodymai apie tai, kad poveikis aplinkai nedidelis, patvirtinami tyrimu ir ataskaita apie naudojamą plotą, kuriuos ūkio subjektas turi pateikti kontrolės įstaigai ar kontrolės institucijai. Ataskaita įtraukiama į darnaus valdymo planą kaip atskiras skyrius.

25r straipsnis

Austrių auginimo specialiosios taisyklės

Leidžiama auginti maišuose ant estakadų. Šios ar kitos struktūros, kuriose laikomos austrės, įrengiamos taip, kad palei pakrantės liniją nesusiformuotų visiška užtvara. Gamybai optimizuoti austrės kruopščiai sudėliojamos į lysves pagal tai, kur teka srovė per potvynius ir atoslūgius. Auginama laikantis XIIIa priedo 8 skirsnyje išvardytų kriterijų.

7 skirsnis

Ligų profilaktika ir veterinarinis gydymas

25s straipsnis

Bendrosios taisyklės dėl ligų profilaktikos

1. Pagal Direktyvos 2006/88/EB 9 straipsnį gyvūnų sveikatos valdymo plane nurodomos biologinės saugos ir ligų prevencijos priemonės, įskaitant rašytinį susitarimą dėl konsultacijų sveikatos klausimais, kurių skaičius proporcingas gamybos vieneto apimtims, su kvalifikuota akvakultūros gyvūnų sveikatos tarnyba, kuri lankosi ūkyje bent kartą per metus, o auginant dvigeldžius moliuskus – bent kartą per dvejus metus.

2. Laikymo sistemos, įranga ir reikmenys yra tinkamai išvalomi ir dezinfekuojami. Galima naudoti tik VII priedo 2.1 ir 2.2 skirsniuose išvardytus produktus.

3. Dėl telkinių laikymo tuščių:

a) kompetentinga institucija nustato, ar vandens telkinius reikia kurį laiką laikyti tuščius ir reikiamą telkinių laikymo tuščių trukmę; telkiniai kurį laiką laikomi tušti po kiekvieno auginimo ciklo atviroje jūroje esančiose atskyrimo sistemose; telkinių laikymas tuščių registruojamas dokumentuose. Telkinius laikyti tuščius taip pat rekomenduojama taikant kitus gamybos metodus, pavyzdžiui, naudojant vandens talpyklas, žuvininkystės tvenkinius ir varžas;

b) telkinių laikyti tuščių neprivaloma auginant dvigeldžius moliuskus;

c) telkinius laikant tuščius, varža ar kokia kita konstrukcija, naudojama akvakultūros gyvūnų gamybai, ištuštinama, dezinfekuojama ir paliekama tuščia tol, kol ji vėl bus naudojama.

4. Kai taikoma, nepanaudotas pašaras žuvims, išmatos ir nugaišę gyvūnai iškart pašalinami, kad nebūtų labai pakenkta aplinkai, ypač vandens kokybei, kad būtų sumažinta ligų rizika ir kad tai nepritrauktų vabzdžių ir graužikų.

5. Ultravioletinį apšvietimą ir ozoną galima naudoti tik inkubatoriuose ir augyklose.

6. Vykdamas biologinę ektoparazitų kontrolę, pirmenybė teikiama žuvims valytojoms.

25t straipsnis

Veterinarinis gydymas

1. Jeigu, nepaisant prevencinių priemonių užtikrinti gyvūnų sveikatą pagal Reglamento 834/2007 15 straipsnio 1 dalies f punkto i papunktį, kyla sveikatos problemų, galima taikyti veterinarinį gydymą tokia pirmumo seka:

a) medžiagas iš augalų, gyvūnų ar mineralų homeopatinio tirpalo pavidalu;

b) augalus ir jų ekstraktus, neturinčius anestezinio poveikio ir

c) tokias medžiagas kaip, pavyzdžiui, mikroelementus, metalus, natūralius imunostimuliuojančius ar leistinus probiotikus.

2. Per metus gali būti taikomi tik du alopatinio gydymo kursai, išskyrus skiepėjimus ir jei to reikia pagal privalomus likvidavimo planus. Tačiau kai auginimo ciklas trumpesnis negu metai, per metus galima taikyti tik vieną alopatinio gydymo kursą. Jei minėti alopatinio gydymo apribojimai viršijami, atitinkami akvakultūros gyvūnai negali būti parduodami kaip ekologiški produktai.

3. Parazitai naikinami ne dažniau kaip du kartus per metus arba kartą per metus, jei auginimo ciklas trumpesnis negu 18 mėnesių, išskyrus tuos atvejus, kai valstybės narės vykdo privalomus kontrolės planus.

4. Jei pagal 3 dalį taikytas alopatinis veterinarinis gydymas arba naikinami parazitai, įskaitant gydymą pagal privalomus kontrolės ir likvidavimo planus, išlauka yra dvigubai ilgesnė už Direktyvos 2001/82/EB 11 straipsnyje nurodytą išlauką, o jei išlaukos trukmė ten nenurodyta – 48 valandos.

5. Jei naudojami veterinariniai vaistai, apie tai reikia pranešti kontrolės įstaigai arba kontrolės institucijai prieš pateikiant šiuos gyvūnus į rinką kaip ekologiškus. Galima lengvai nustatyti, kurie išteklių buvo gydyti.

(*) OL L 206, 1992 7 22, p. 7.“

- 6) Į II antraštinės dalies 3 skyrių po 29 straipsnio įterpiamas šis 29a straipsnis:

„29a straipsnis

Jūros dumbliams taikomos specialiosios nuostatos

1. Jeigu galutinis produktas yra švieži jūros dumbliai, ką tik nurinkti jūros dumbliai praplaunami jūros vandeniu.

Jeigu galutinis produktas yra dehidratuoti jūros dumbliai, juos praplauti galima geriamuoju vandeniu. Drėgmei pašalinti galima naudoti druską.

2. Džiovinant draudžiama naudoti tiesioginę liepsną, kuri tiesiogiai susiliečia su jūros dumbliais. Jeigu džiovinant naudojamos virvės ar kita įranga, jose nėra apsaugos nuo užsiteršimo medžiagų ir valymo arba dezinfekavimo medžiagų, išskyrus tuos atvejus, kai naudojamas tam skirtas produktas, išvardytas VII priede.“

- 7) Į II antraštinės dalies 4 skyrių įterpiamas šis 32a straipsnis:

„32a straipsnis

Gyvų žuvų gabenimas

1. Gyvos žuvys gabenamos tinkamose talpyklose su švriu vandeniu, kurio temperatūra ir ištirpusio deguonies kiekis atitinka jų fiziologinius poreikius.

2. Prieš gabenant ekologiškas žuvis ir žuvų produktus, vandens talpyklos kruopščiai išvalomos, dezinfekuojamos ir išskalaujamos.

3. Imamasi atsargumo priemonių stresui sumažinti. Gabenant žuvų tankumas nesiekia lygio, kuris būtų kenksmingas atitinkamai rūšiai.

4. Išlaikomi patvirtinamieji dokumentai apie 1–3 dalyse pateiktą nuostatų taikymą.“

- 8) 35 straipsnio 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Ekologiškų augalininkystės, jūros dumblių, gyvulininkystės ir akvakultūros gyvūnų produkcijos gamybos vienetė draudžiama laikyti kitus produktus nei tie, kurie leidžiami pagal šį reglamentą.

3. Valdose leidžiama laikyti alopacinius veterinarinius vaistus ir antibiotikus su sąlyga, kad juos veterinarijos gydytojas skyrė gydymui, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 834/2007 14 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunktyje arba jo 15 straipsnio 1 dalies f punkto ii papunktyje, jie yra laikomi prižiūrime vietoje ir įtraukiami į gyvūnų apskaitos registrą, kaip nurodyta šio reglamento 76 straipsnyje arba, atitinkamai, į akvakultūros gamybos apskaitą, kaip nurodyta šio reglamento 79b straipsnyje.“

- 9) Į II antraštinės dalies 5 skyrių įterpiamas šis 36a straipsnis:

„36a straipsnis

Jūros dumbliai

1. Jūros dumblių rinkimo vietoms taikomas perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis – šeši mėnesiai.

2. Jūros dumblių auginimo vietoms taikomas perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpis – ilgesnis negu šeši mėnesiai arba visas auginimo ciklas.“

- 10) Į II antraštinės dalies 5 skyrių po 38 straipsnio įterpiamas šis 38a straipsnis:

„38a straipsnis

Akvakultūros gyvūnų gamyba

1. Šiems akvakultūros gamybos vienetų akvakultūros įrenginių tipams, įskaitant tuos, kuriuose yra akvakultūros gyvūnų, taikomi tokie perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpiai:

- a) įrenginiams, kurių negalima išdžiovinti, išvalyti ir dezinfekuoti – 24 mėnesių trukmės pereinamasis laikotarpis;
- b) įrenginiams, kurie buvo išdžiovinti, arba jei telkinys buvo laikomas tuščias – 12 mėnesių trukmės pereinamasis laikotarpis;
- c) įrenginiams, kuriuos reikia išdžiovinti, išvalyti ir dezinfekuoti – 6 mėnesių trukmės pereinamasis laikotarpis;
- d) atviroje jūroje esantiems įrenginiams, įskaitant tuos, kuriuose auginami dvigeldžiai moliuskai – 3 mėnesių pereinamasis laikotarpis.

2. Kompetentinga institucija gali nuspręsti atgaline data pripažinti pereinamojo laikotarpio dalimi bet kurį laikotarpį, per kurį, kaip pagrįsta dokumentais, įrenginiai nebuvo apdoroti ar veikiami produktais, kurių negalima naudoti ekologinėje gamyboje.“

11) 43 straipsnio antraštė pakeičiama taip:

„Neekologiskų augalinės ir gyvulinės kilmės pašarų naudojimas gyvuliams“

12) 59 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„Šis skyrius netaikomas naminių gyvūnėlių ėdalui ir kailinių gyvūnų pašarams.“

13) 60 straipsnio 1 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) perdirbti pašarai atitinka Reglamento (EB) Nr. 834/2007 nuostatas, visų pirma, gyvuliams skirtas 14 straipsnio 1 dalies d punkto iv ir v papunkčių arba akvakultūros gyvūnams skirtas 15 straipsnio 1 dalies d punkto ir 18 straipsnio nuostatas;“

14) IV antraštinėje dalyje įterpiamas šis 2a skyrius:

„2a SKYRIUS

Jūros dumblių specialieji kontrolės reikalavimai

73a straipsnis

Jūros dumbliams taikoma kontrolės tvarka

Kai tikrinimo sistema, taikoma būtent jūros dumbliams, įgyvendinama pirmą kartą, išsamus vietos aprašymas, nurodytas 63 straipsnio 1 dalies a punkte, apima:

- a) išsamų įrenginių sausumoje ir jūroje apibūdinimą;
- b) kai taikoma, 6b straipsnio 3 dalyje nurodytą poveikio aplinkai vertinimą;
- c) kai taikoma, 6b straipsnio 4 dalyje nurodytą darnaus valdymo planą;
- d) jeigu auginami laukiniai jūrų dumbliai, parengiamas išsamus pakrantės, dumblių rinkimo plotų jūroje bei plotų sausumoje, kur vykdoma veikla surinkus dumblius, apibūdinimas ir žemėlapis.

73b straipsnis

Jūros dumblių gamybos apskaita

1. Ūkio subjektas veda jūros dumblių gamybos apskaitos registrą, kuris laikomas valdos patalpose, kad kontrolės institucijos arba kontrolės įstaigos galėtų jį bet kuriuo metu patikrinti. Jame pateikiama bent ši informacija:

- a) rūšių sąrašas, data ir surinktas kiekis;
- b) panaudotų trąšų naudojimo data, rūšis ir kiekis.

2. Registre taip pat nurodoma ši informacija apie surinktus laukinius jūros dumblius:

a) kiekvienos rūšies dumblių rinkimo nurodytose lysvėse aprašymas;

b) per sezoną planuojamų surinkti dumblių kiekis;

c) galimi lysvių, kur bus renkami dumbliai, taršos šaltiniai;

d) kiekvienos lysvės tausojantis metinis derlius.“

15) Į IV antraštinę dalį įterpiamas šis 3a skyrius:

„3a SKYRIUS

Akvakultūros gyvūnų gamybai taikomi specialieji kontrolės reikalavimai

79a straipsnis

Akvakultūros gyvūnų gamybai taikoma kontrolės tvarka

Kai tikrinimo sistema, taikoma būtent akvakultūros gyvūnų gamybai, įgyvendinama pirmą kartą, išsamus vieneto aprašymas, nurodytas 63 straipsnio 1 dalies a punkte, apima:

- a) išsamų įrenginių sausumoje ir jūroje apibūdinimą;
- b) kai taikoma, 6b straipsnio 3 dalyje nurodytą poveikio aplinkai vertinimą;
- c) kai taikoma, 6b straipsnio 4 dalyje nurodytą darnaus valdymo planą;
- d) kai auginami moliuskai, specialaus pagal 25q straipsnio 2 dalį reikalaujamo įtraukti skyriaus, skirto darnaus valdymo planui, santrauką.

79b straipsnis

Akvakultūros gyvūnų gamybos apskaita

Toliau nurodytą informaciją ūkio subjektas pateikia nuolat atnaujinamame registre, kuris laikomas valdos patalpose, kad kontrolės institucijos arba kontrolės įstaigos galėtų jį bet kuriuo metu patikrinti:

- a) į valdą atvežamų gyvūnų kilmę, atvežimo datą ir pereinamąjį laikotarpį;
- b) iš valdos išvežamų gyvūnų partijų skaičių, svorį ir paskirties vietą;
- c) įrašus apie ištrūkusias žuvis;
- d) žuvų pašarų rūšių bei kiekių, o karpiams ir kitoms susijusioms rūšims – įrašą dokumentuose apie papildomų pašarų naudojimą;

- e) veterinarinį gydymą, išsamiai nurodant jo tikslą, taikymo datą, taikymo būdą, produkto rūšį ir išlaidą;
- f) ligų prevencijos priemonės, išsamiai apibūdinant telkinių laikymo tuščių, valymo ir vandens valymo procedūras.

79c straipsnis

Specialūs dvigeldžių moliuskų tikrinimai

Dvigeldžių moliuskų auginimo patikrinimai vyksta prieš intensyviausią biomasės gamybos etapą ir jo metu.

79d straipsnis

Keli gamybos vienetai, priklausantys tam pačiam ūkio subjektui

Jeigu ūkio subjektas valdo kelis gamybos vienetus, kaip nustatyta 25c straipsnyje, kontrolės sistema taip pat taikoma ir vienetams, kuriuose akvakultūros gyvūnai auginami neekologiškai, kaip nustatyta 1 skyriuje ir šiame skyriuje.“

- 16) IV antraštinės dalies 4 skyriaus antraštė pakeičiama taip:

„Kontrolės reikalavimai gamybos vienetams, kuriuose ruošiami augalinės kilmės, jūros dumblių, gyvulininkystės ir akvakultūros gyvūnų produktai ir iš jų sudaryti maisto produktai“

- 17) IV antraštinės dalies 5 skyriaus antraštė pakeičiama taip:

„Kontrolės reikalavimai ekologiškų produktų importui iš trečiųjų šalių“

- 18) 93 straipsnio 2 dalyje įterpiami šie punktai:

- „e) ekologinės akvakultūros gyvūnų gamybos vienetų skaičius;
- f) ekologinės akvakultūros gyvūnų gamybos apimtys;
- g) neprivaloma – gamybos vienetų, kuriuose ekologiškai auginami jūros dumbliai, skaičius ir ekologiškų jūros dumblių gamybos apimtys.“

- 19) 95 straipsnio 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Taikant Reglamento (EB) Nr. 834/2007 12 straipsnio 1 dalies j punktą ir kol bus įtrauktos specialiosios medžiagos pagal to reglamento 16 straipsnio 1 dalies f punktą, gali būti naudojami tik kompetentingos institucijos patvirtinti produktai.“

- 20) 95 straipsnis papildomas šia dalimi:

„11. Tiems akvakultūros gyvūnų ir jūros dumblių gamybos vienetams, kurie įsteigti ir gamina šiuos produktus pagal šalyje priimtas ekologinės gamybos taisykles dar iki šio reglamento įsigaliojimo, kompetentinga institucija gali leisti laikotarpiu, kuris baigiasi 2013 m. liepos 1 d., išlaikyti turimą ekologiškų produktų statusą, kol jie prisitaiko prie šio reglamento taisyklių, su sąlyga, jog vanduo nėra užteršiamas medžiagomis, kurių negalima naudoti ekologinėje gamyboje. Ūkio subjektai, norintys pasinaudoti šia priemone, praneša kompetentingai institucijai apie atitinkamus įrenginius, žuvininkystės tvenkinius ir varžas arba jūros dumblių lysves.“

- 21) Priedai iš dalies keičiami atsižvelgiant į šio reglamento priedą.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2010 m. liepos 1 d., išskyrus šias išimtis:

- a) 1 straipsnio 4 punktas taikomas nuo šio reglamento įsigaliojimo;
- b) kaip numatyta 1 straipsnio 19 punkte ir priedo 1 dalies b ir c punktuose, taisomosios priemonės taikomos įsigaliojus Reglamentui (EB) Nr. 889/2008.

Siekiant šį reglamentą pakeisti, nuo 2013 m. liepos 1 d. jis gali būti peržiūrimas remiantis atitinkamais deramai motyvuotais valstybių narių pasiūlymais.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2009 m. rugpjūčio 5 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

PRIEDAS

Reglamento (EB) Nr. 889/2008 priedai iš dalies keičiami taip:

1) I priedas iš dalies keičiamas taip:

a) Antraštė pakeičiama taip:

„Trąšos, dirvos gerinimo priemonės ir maistingosios medžiagos, minimos 3 straipsnio 1 dalyje ir 6d straipsnio 2 dalyje“;

b) Lentelės antraštinė ir pirmoji eilutės pakeičiamos taip:

„Leidimas	Pavadinimas Sudėtiniai produktai arba produktai, kuriuos sudaro tik šios medžiagos	Apibūdinimas, sudėties reikalavimai, naudo- jimo sąlygos
A	Gyvūnų mėšlas	Produktai, sudaryti iš gyvūnų ekskrementų mišinio ir augmenijos (pakratai) Medžiagos, gautos pramoninės žemdirbystės būdu, draudžiamos“

c) Lentelės vienuoliktosios eilutės paskutinis langelis pakeičiamas taip:

„Kailyje didžiausia chromo (VI) sausosios medžiagos koncentracija mg/kg: 0.“;

2) III priedas iš dalies keičiamas taip:

I 1 skirsnio šeštąją eilutę apie penimas kiaules įtraukiamas ketvirtasis įrašas:

„Virš 110 kg	1,5	1,2“
--------------	-----	------

3) V priedas iš dalies keičiamas taip:

a) antraštė pakeičiama taip:

„Pašarinės žaliavos, nurodytos 22 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse, 25k straipsnio 1 dalies d punkte ir 25m straipsnio 1 dalyje“;

b) 2.2 skirsnio ketvirtoji įtrauka pakeičiama taip:

„— tirpūs arba netirpūs hidrolizatai ir proteolizatai, gauti veikiant fermentais, skiriami tik akvakultūros gyvūnams ir jauniems gyvuliams.“;

c) I 2.2 skirsnį įterpiama ši įtrauka:

„— Vėžiagyvių miltai“;

4) VI priedas iš dalies keičiamas taip:

a) Antraštė pakeičiama taip:

„Pašarų priedai ir tam tikros gyvūnų mitybai naudojamos medžiagos, minimos 22 straipsnio 4 dalyje ir 25m straipsnio 2 dalyje“;

b) 1.1 skirsnio a punkto antroji įtrauka pakeičiama taip:

„— monogastriniams ir akvakultūros gyvūnams skirti sintetiniai vitaminai, visiškai atitinkantys natūralius;“;

c) 1.3 skirsnis keičiamas taip:

i) b punktas pakeičiamas taip:

„b) *Antioksidantai*

E306 — E 306 natūralios kilmės tokoferoliu praturtinti ekstraktai, naudojami kaip antioksidantai,

— natūralūs antioksidantai (naudoti tik akvakultūros pašarams)“;

ii) po d punkto įterpiamas šis punktas:

„e) *emulsikliai ir stabilizatoriai*:

iš ekologiškų šaltinių gautas lecitinas (naudoti tik akvakultūros pašarams)“;

5) VII priedas pakeičiamas taip:

„VII PRIEDAS

Valymo ir dezinfekavimo produktai

1. 23 straipsnio 4 dalyje nurodyti produktai, naudojami valant ir dezinfekuojant gyvulininkystės gamybos pastatus ir įrenginius:

- kalio ir natrio muilas,
- vanduo ir garai,
- kalkių pienas,
- kalkės,
- negesintos kalkės,
- natrio hipochloridas (pvz., kaip skystas baliklis),
- kaustinė soda,
- kalio šarmas,
- vandenilio peroksidas,
- natūralios augalų esencijos,
- citrinų, peracto rūgštis, skruzdžių, pieno, oksalo ir acto rūgštis,
- alkoholis,
- nitritinė rūgštis (pieninių įrenginiams),
- fosforo rūgštis (pieninių įrenginiams),
- formaldehidai,
- valymo ir dezinfekavimo produktai, skirti karvių speniams ir melžimo įrenginiams,
- natrio karbonatas.

2. Auginant akvakultūros gyvūnus ir jūros dumblius naudojami 6e straipsnio 2 dalyje, 25s straipsnio 2 dalyje ir 29a straipsnyje nurodyti valymo ir dezinfekavimo produktai.

2.1. Medžiagos, naudojamos įrangai ir įrengimams valyti ir dezinfekuoti, kai juose nėra akvakultūros gyvūnų:

- ozonas,
- natrio chloridas,
- natrio hipochloritas,
- kalcio hipochloritas,
- kalkės (CaO, kalcio oksidas),
- kaustinė soda,
- alkoholis,
- vandenilio peroksidas,
- organinės rūgštys (acto rūgštis, pieno rūgštis, citrinų rūgštis),
- humuso rūgštys,
- peroksiacto rūgštys,
- jodoforai,
- vario sulfatas – tik iki 2015 m. gruodžio 31 d.,
- kalio permanganatas,
- peracto ir peroksioktano rūgštys,
- arbatmedžio sėklų išspaudos iš laukinių kamelijų sėklų (naudoti tik auginant krevetes).

2.2. Ribotas medžiagų, kurias galima naudoti, kai yra akvakultūros gyvūnų, sąrašas:

- klintys (kalcio karbonatas) pH kontroliuoti,
- dolomitas pH koreguoti (naudoti tik auginant krevetes)“;

6) VIII priedo A skirsnyje pateikta lentelė iš dalies keičiama taip:

a) po ketvirtosios eilutės įterpiama ši eilutė:

„B	E 223	Natrio metadisulfitas		X	Vėžiagyviai (2)“
----	-------	-----------------------	--	---	------------------

b) po keturioliktosios eilutės įterpiama ši eilutė:

„B	E 330	Citrinų rūgštis		X	Vėžiagyviai ir moliuskai (2)“
----	-------	-----------------	--	---	-------------------------------

7) XII priedas pakeičiamas taip:

„PRIEDAS XII

Patvirtinamųjų dokumentų, skirtų ūkio subjektui pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 29 straipsnio 1 dalį, pavyzdys, minimas šio reglamento 68 straipsnyje

Patvirtinamasis dokumentas, skirtas ūkio subjektui pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 29 straipsnio 1 dalį	
1. Dokumento numeris	
2. Ūkio subjekto pavadinimas ir adresas pagrindinė veikla (gamintojas, perdirbėjas, importuotojas, kt.)	3. Kontrolės įstaigos (institucijos) pavadinimas, adresas ir kodas
4. Produktų grupės ir (arba) ūkio subjekto veikla — Augalai ir augalininkystės produktai — Jūros dumbliai ir jūros dumblių produktai — Gyvuliai ir gyvulininkystės produktai — Akvakultūros gyvūnai ir akvakultūros gyvūnų produktai — Perdirbti produktai	5. Apibrėžiama kaip: ekologinė gamyba, perėjimo prie ekologinės gamybos laikotarpio produktai; neekologinė gamyba, kai lygia- greičiai vykdoma gamyba ir (arba) perdirbimas pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 11 straipsnį.
6. Galiojimo laikotarpis Augalininkystės produktų nuo iki Jūros dumblių produktų nuo iki Gyvulininkystės produktų nuo iki Akvakultūros gyvūnų produktų nuo iki Perdirbtų produktų nuo iki	7. Patikrinimo (-ų) data
8. Šis dokumentas išduotas remiantis Reglamento (EB) Nr. 834/2007 29 straipsnio 1 dalimi ir Reglamentu (EB) Nr. 889/2008. Duomenis pateikęs ūkio subjektas nurodė savo veiklą, kuri yra tikrinama, ir laikosi nurodytuose reglamentuose išdėstytų reikalavimų.	
Data, vieta	
Dokumentą parengusios kontrolės įstaigos (institucijos) vardu (parašas)“	

8) Po XIII priedo įterpiamas šis XIIIa priedas:

„XIIIa PRIEDAS

1 skirsnis

Gėlame vandenyje ekologiškai auginamos lašišinės žuvys:

Šlakiai (*Salmo trutta*) – vaivorykštiniai upėtakiai (*Oncorhynchus mykiss*) – amerikinės palijos (*Salvelinus fontinalis*) – atlantinės lašišos (*Salmo salar*) – arktinės palijos (*Salvelinus alpinus*) – europiniai kiršliai (*Thymallus thymallus*) – amerikiniai ežeriniai upėtakiai (*Salvelinus namaycush*) – dunojinės lašišos (*Hucho hucho*)

Auginimo sistema	Ilgalaikės ūkio auginimo sistemos turi būti aprūpinamos iš atvirų sistemų. Srovės greitis turi būti toks, kad mažiausiai 60 % vandens būtų prisotinta deguonimi, kad auginamos žuvys jaustųsi gerai, ir kad nuotekos iš ūkio būtų pašalinamos.
Didžiausias suleidimo tankumas	Lašišinių žuvų rūšių, kurios neišvardytos toliau – 15 kg/m ³ . Atlantinių lašišų – 20 kg/m ³ . Šlakių ir vaivorykštinių upėtakių – 25 kg/m ³ . Arktinių palijų – 20 kg/m ³ .

2 skirsnis

Jūros vandenyje ekologiškai auginamos lašišinės žuvys:

Atlantinės lašišos (*Salmo salar*), šlakiai (*Salmo trutta*) – vaivorykštiniai upėtakiai (*Oncorhynchus mykiss*).

Didžiausias suleidimo tankumas	Tinkliniuose aptvaruose – 10 kg/m ³ .
--------------------------------	--

3 skirsnis

Ekologiškai auginamos atlantinės menkės (*Gadus morhua*) ir kitos menkinės žuvys, paprastieji vilkešeriai (*Dicentrarchus labrax*), auksaspalviai sparai (*Sparus aurata*), paprastieji sidabriniai kupriai (*Argyrosomus regius*), paprastieji otai (*Psetta maxima* [= *Scophthalmus maximus*]), paprastieji pagrai (*Pagrus pagrus* [= *Sparus pagrus*]), raudonieji kupriai (*Sciaenops ocellatus*) ir kiti jūriniai karosai (*Sparidae*), paprastosios triušiažuvės (*Siganus spp.*)

Auginimo sistema	Atvirojo jūroje įrengtos atskyrimo sistemos (tinkliniai aptvarai ir (arba) varžos), kur nedideliu greičiu teka jūros srovė, kad žuvys jaustųsi kuo geriau, arba sausumoje įrengtos atviros sistemos.
Didžiausias suleidimo tankumas	Žuvų, išskyrus paprastuosius otus – 15 kg/m ³ . Paprastųjų otų – 25 kg/m ² .

4 skirsnis

Potvynių ir atoslūgių užliejamuose plotuose įrengtuose tvenkiniuose ir pakrantės lagūnose ekologiškai auginami paprastieji vilkešeriai, paprastieji sidabriniai kupriai, spalvotosios ir paprastosios kefalės (*Liza*, *Mugil*) ir unguriai (*Anguilla spp.*)

Atskyrimo sistema	Tradicinės druskos įdubos, pertvarkytos į akvakultūros gamybos vietus, ir panašūs potvynių ir atoslūgių užliejamuose plotuose esantys tvenkiniai.
Auginimo sistema	Siekiant užtikrinti gyvūnų gerovę, vanduo turi būti tinkamai atnaujinamas. Ne mažiau kaip 50 % užtvankų turi būti apaugusios augalais. Šlapžemėse reikia įrengti valymui skirtus tvenkinius.
Didžiausias suleidimo tankumas	4 kg/m ³ .

5 skirsnis

Gelame vandenyje ekologiškai auginami eršketai.

Atitinkamos rūšys: erškėtinių (*Acipenser*) šeimos žuvis.

Auginimo sistema	Vandens srautas kiekviename auginimo vienetu yra pakankamas gyvūnų gerovei užtikrinti. Ištekantis vanduo turi būti tokios pat kokybės kaip įtekantis.
Didžiausias suleidimo tankumas	30 kg/m ³

6 skirsnis

Vidaus vandenyse ekologiškai auginamos žuvis.

Atitinkamos rūšys: Karpinės (*Cyprinidae*) ir kitos mišriosios žuvivaisos prasme panašios rūšys, įskaitant ešerius, lydekas, šamus, sykines žuvis ir eršketus.

Auginimo sistema	Žuvininkystės tvenkiniai, kurie yra periodiškai visiškai nusauginami, ir ežerai. Ežeruose turi būti vykdoma tik ekologinė gamyba, įskaitant augalų auginimą sausuose plotuose. Ten, kur žuvis sugaunamos, reikia įrengti švaraus vandens įtekėjimo konstrukciją, kuri būtų tokio dydžio, kad žuvis jaustųsi kuo geriau. Sugautos užaugintos žuvis turi būti laikomos švariame vandenyje. Tvenkiniai ir ežerai tręšiami organinėmis ir mineralinėmis trąšomis pagal Reglamento (EB) Nr. 889/2008 I priedą, naudojant ne daugiau kaip 20 kg azoto vienam hektarui. Draudžiama naudoti sintetines chemines medžiagas hidrofitams ir augalams vandenyse, kur auginamos žuvis, kontroliuoti. Natūralios augmenijos plotai aplink vidaus vandens telkinius išlaikomi kaip apsaugos zona, atskirianti nuo žemės plotų, kuriuose neauginama pagal ekologinės akvakultūros taisykles. Mišriosios žuvivaisos būdu suaugusias žuvis auginti galima tik jei tinkamai laikomasi šiose specifikacijose kitoms ežeruose gyvenančioms žuvims nustatytų kriterijų.
Išaugintų žuvų kiekis	Bendras vienos rūšies žuvų produkcijos kiekis ribojamas iki 1 500 kg žuvis iš hektaro per metus.

7 skirsnis

Ekologiškai auginamos šakotažiaunės krevetės ir gelavandenės krevetės (*Macrobrachium* sp.)

Gamybos vieneto (-ų) įrengimas	Vieta – sterilūs molingi plotai, kad būtų sumažintas tvenkinio įrengimo poveikis aplinkai. Įrengiamuose tvenkiniuose turi būti natūralaus molio. Negalima naikinti mangrovių.
Pereinamasis laikotarpis	Šeši mėnesiai kiekvienam tvenkiniui; tai atitinka auginamos krevetės įprastą gyvenimo trukmę.
Veislinių vandens gyvūnų kilmė	Ne mažiau kaip pusė veislinių vandens gyvūnų aklimatizuojami po trejų veiklos metų. Likę turi būti patogenais neužkrėsti laukiniai veisliniai vandens gyvūnai, gauti tausojančios žuvininkystės būdu. Turi būti atliktas privalomas pirmos ir antros kartos gyvūnų patikrinimas prieš jiems patenkant į ūkį.
Akies stiebelio pašalinimas	Draudžiamas.
Didžiausias auginamų krevėčių suleidimo tankumas ir produkcijos apribojimai	Įveisimas: ne daugiau kaip 22 nebe lervos stadijos krevėčių kvadratiname metre. Didžiausia momentinė biomasė: 240 g/m ² .

8 skirsnis

Moliuskai ir dygiaodžiai

Auginimo sistemos	Ilgi lynai, plaustai, dugno kultūra, tinkliniai maišai, varžos, padėklai, tinkleliai, poliai (pranc. <i>bouchot</i>) ir kitos atskyrimo sistemos. Auginant midijas ant plaustų, lynų skaičius neviršija vieno lyno viename paviršiaus ploto kvadratiniam metre. Lyno ilgis neviršija 20 metrų. Vieno auginimo ciklo metu lynai neretinami, bet lynus leidžiama pradiniam etape skirstyti taip, kad nebūtų didinamas gyvūnų suleidimo tankumas.
-------------------	--

9 skirsnisGėlavandenės atogrąžų žuvis: pienžuvės (*Chanos chanos*), tilapijos (*Oreochromis sp.*) ir siamo šamai (*Pangasius sp.*).

Auginimo sistemos	Tvenkiniai ir tinklinės varžos.
Didžiausias suleidimo tankumas	Pangasijai (<i>Pangasius</i>) – 10 kg/m³. Tilapijos (<i>Oreochromis</i>) – 20 kg/m³.

10 skirsnis

Kitos akvakultūros gyvūnų rūšys – nėra.“
